

Jos haluat menestystä, uskalla ottaa epäonnistumisen riski

Leipomoalan Suomen mestareita leivottiin lokakuun lopulla Elintarviketeollisuus 2011 -messujen yhteydessä käydyissä SM-kisoissa. Kilpailut käytiin ruokaleipä-, kahvileipä- ja konditoriasarjassa. SM-kilpailuja on pidetty vuodesta 1978 lähtien ja nyt kyseessä olivat kuudennettoista kilpailut.

Timo Kyllinen voitti jo uransa neljännen Suomen mestaruuden voittamalla ruokaleipäsarjan. **Katri Mäkinen** voitti kahvileipäsarjan. Suomen mestaruus oli hänelle toinen, sillä vuonna 2001 hän voitti konditoriasarjan Suomen mestaruuden. Kahvileipäsarjan puolustava mestari **Jari Viljamaa** jäi mitalikolmikön ulkopuolelle oltuaan tällä kertaa neljäs. **Veli-Matti Ahvenharju** voitti konditoriasarjan ja otti näin ensimmäisen Suomen mestaruutensa. Konditoriasarjan kaksinkertainen Suomen mestari **Riitta Tyni** oli tällä kertaa konditoriasarjassa toinen.

Erilaisia voittajia siis saatiin, mestaruuden uusijoita ja mestaruuden ensimmäistä kertaa voittaneita. Mutta miten voittajaksi tullaan? Yksi olennaisen tärkeä edellytys on, että voittaja on uskaltanut osallistua kilpailuun ja "laittaa itsensä peliin". Voittajaksi haluavan on uskallettava ottaa se riski, että kilpailussa voi myös epäonnistua. Samalla kun joku voittaa, niin samalla jonkun toisen täytyy hävitä ja aina jonkun tulee olla useamman kilpailijan kilpailussa myös viimeinen. Tosiasia on, että voittaminen edellyttää usein sitä, että ensin on täytynyt hävitä. Häviämisestä saa usein hyvää kokemusta, josta tulevaisuudessa on apua, vaikka häviämisen hetkellä ei tietenkään tunnu hyvältä. Esimerkiksi konditoriasarjan Suomen mestari Veli-Matti Ahvenharju oli vuoden 2005 SM-kisojen loppukilpailuissa konditoriasarjassa viimeinen. Mutta varmasti Vellulle oli nyt paljon hyötyä siitä, että hän oli jo tuolloin hakemassa kokemusta, vaikka loppukilpailun viimeinen sija ei silloin varmasti tuntunutkaan hyvältä.

Suurin osa ihmisistä pyrkii elämään aina turvallisesti mukavuusalueella, eikä halua laittaa itseään epämukavuusalueelle.

Tämän vuoksi suurin osa ihmisistä ei halua ottaa epäonnistumisen riskiä ja sen takia heistä ei koskaan tule voittajia. Epäonnistumisen mahdollisuus on välttämätön osa onnistumista, niin erikoiselta kuin se ehkä kuulostaakin.

Leipomoalan SM-kilpailuihin liittyen olen kuullut paljon erilaisia selityksiä siitä, miksi kilpailuun ei osallistuta, esimerkiksi tällaisia: "miksi osallistuisin, aina samat henkilöt siellä kuitenkin voittaa", "tuomarit ovat puolueellisia", "tulokset on ennalta päätetty" jne. Kun on kuunnellut tuollaisia selityksiä, niin ei voi todeta muuta kuin, että me ihmiset olemme hyviä huijaamaan itseämme ja olemme hyviä keksimään selityksiä omalle käyttäytymisellemme. Paras ja uskottavin selitys on varmasti se, että yritystoiminnan kiireiden johdosta ei ole riittävästi aikaa harjoitella kilpailuihin. Työntekijän menestyminen kilpailussa tuo kuitenkin positiivista julkisuutta myös kilpailijan työnantajayritykselle, joten aikaa kilpailuihin osallistumiselle kannattaisi jostain löytää. Varmasti tälläkin kertaa menestystä saavuttaneiden henkilöiden työnantajayritykset käyttävät markkinoinnissaan hyväkseen työntekijöiden saavutuksia. Eikä Helsingin Palvelu-alojen Roihuvuoren ammattioppilaitoksella ole varmaankaan mitään sitä vastaan, että heidän opettajanaan työskentelee konditoriasarjan Suomen mestari.

Riskien ottamisen ja itsensä peliin laittamisen osalta pitäisi muistaa, että ihmisten jokapäiväinen elämä perustuu riskien ottamiseen, aamulla sängystä nousemisesta takaisin sänkyyn menoon asti. Ja nukkuessakin voi sattua kaikenlaista. Johonkin kilpailuun osallistuminen on vain pieni riskinotto lisää. Ei siinä sen kummemmasta asiasta tosiaankaan ole kysymys.

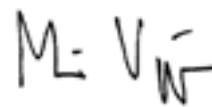
Edellä mainitut riskinottoon liittyvät asiat sopivat luonnollisesti myös yritys-elämään yleisemminkin. Mutta mitä kovempi kilpailu ja mitä kovemmat panokset ovat, sitä suurempi riski tulee menestymisen eteen ottaa. Tällöin epäonnistumisen ris-

Epäonnistumisen mahdollisuus on välttämätön osa onnistumista.

ki on myös paljon suurempi. Joskus suuren riskin ottamisella voi olla kohtalokkaat seuraukset, kuten leipomoalan viimeaikaiset tapahtumat hyvin osoittavat. Mutta ilman riskinottoa ei yritys-elämässä voi menestyä. Niin se vain on.

Itse olen aina nauttinut kilpailusta ja olen aina pitänyt kilpailun mukanaan tuomasta jännityksestä. Joskus olen jotain voittanut mutta usein olen joutunut myös häviämään. Kuitenkin voittamisen tunne on kerta kaikkiaan niin mukava, että sen tunteen kokemisen saavuttamiseksi olen joutunut monta kertaa pettymään.

Hyvää joulun odotuksen aikaa!

Mika Väyrynen

